

ČAKANIE V TICHOSTI

Dobre je mlčky očakávať na pomoc Hospodinovu. (Žalospěvy 3:26) Maj na seba pozor a buď ticho! Neboj sa a tvoje srdce nech nezamdlieva (Izaiáš 7:4). V obrátení a upokojení bude vaša záchrana (Izaiáš 30:15).

Tieto slová odhaľujú úzke preporenie medzi utíšením sa a vierou a ukazujú nám, aké nesmierne potrebné je mať **tichosť** ako komponent skutočného čakania na Boha. Ak sa má naše celé srdce otočiť smerom k Bohu, musí sa odkloniť od stvorenia; od všetkého, čo zamestnáva a zaujíma; či od radosti, alebo zármutku.

Boh je bytosť nekonečnej veľkosti a slávy a naša prirodzenosť sa od Neho tak odcudzila, že je potrebné, aby sa celé naše srdce a celá naša túžba nasmerovala k Nemu, dokonca aj keď Ho chceme poznať a prijať čo i len v tej najmenšej miere.

Všetko, čo nie je z Boha - čo budí náš strach, núti nás k činnosti, prebúdza našu nádej, či nás robí šťastnými - nás zastavuje v našom dokonalom čakaní na Neho.

Toto posolstvo má hlboký význam:

Maj na seba pozor a buď ticho!

V upokojení bude vaša záchrana.

Dobre je mlčky očakávať...

Sama myšlienka o Bohu v Jeho majestáte a svätosti by nás mala umlčať. Písmo prehojne svedčí:

Hospodin je vo svojom svätom chráme. Zmlkni pred Ním celá zem! (Habakuk 2:20) Mlč pred tvárou Pána Hospodina (Sofoniáš 1:7) Nech stíchne každý pred tvárou Hospodinovou, lebo práve sa pohýna zo svojho svätého príbytku (Zachariáš 2:13)

Kým sa čakanie na Boha bude považovať hlavne za prostriedok k účinnejšej modlitbe a dosiahnutiu odpovedí na prosby, tohto ducha dokonalej tichosti nikdy nedosiahneme.

Ale keď bude čakanie na Boha vnímané ako nevysloviteľné blaho a jedna z najvyšších foriem uctievania Toho Svätého, uctievanie v Jeho sláve pokorí dušu do svätého utíšenia sa a dá priestor Bohu, aby hovoril a zjavil sa.

Potom príde naplnenie vzácneho zaslúbenia, že celé „ja“ a celá moja snaha bude pokorená: **Vysoké oči človeka budú znížené... a bude zvýšený len sám Hospodin toho dňa.** (Izaiáš 2:11).

Nech si každý, túžiaci sa priučiť umeniu čakania na Boha, zapamätá toto poučenie: **Maj na seba pozor a buď ticho! Dobre je mlčky očakávať...** Venuj čas tomu, aby si bol oddelený od svojich priateľov a všetkých povinností, všetkých starostí i radostí; daj čas tomu, aby si bol ticho a v pokoji pred Bohom. Venuj čas tomu, aby si si zabezpečil ticho nielen oddelením sa od ľudí a od sveta, ale aj od seba samého a tvojej vlastnej energie.

Nech ti je Slovo i modlitba vzácnosťou; ale pamätaj, že aj tieto môžu zabraňovať tichému čakaniu. Aktivita mysle pri štúdiu Slova, či vyjadrovanie svojich myšlienok v modlitbe i aktivity srdca s jeho túžbami a nádejami a strachmi, nás môže zamestnávať ak veľmi, že sa nedostaneme k tichému čakaniu na Toho Vše-slávneho.

Naša celá bytosť potrebuje byť sklonená v tichu pred Ním. Najprv sa

môže zdať, že je ťažké vedieť ako čakať v tichosti a v poddajnosti aktivít mysle i srdca, ale každý pokus bude odmenený. Zistíme, že tiché čakanie sa stáva príjemným a ten krátky čas tichého uctievania prinesie pokoj a odpočinok, ktorý dodáva požehnanie nielen do modlitieb, ale i do celého dňa.

Dobre je mlčky očakávať na pomoc Hospodinovu. Áno, je to dobré. Utíšenie je vyjadrením našej bezmocnosti. Uprostred nášho chcenia a behania, uprostred nášho premýšľania a modlenia, sa tiché čakanie nepodarí; musíme ho prijať od Pána.

Utíšenie je vyjadrením našej dôvery, že náš Boh nám príde vo svojom čase na pomoc – v tichom odpočívaní v Ňom Samom. Je vyjadrením našej túžby ponoriť sa do vlastnej ničoty a nechať Ho pracovať a zjaviť Samého Seba. Čakajme v tichosti.

Majme tichú úctu a neustálu bdelosť voči naviazanosti na svet v našej duši, ktorá čaká na Boha, aby urobil Svoje predivné dielo v našich každodenných životoch. Nech celý náš charakter vyžaruje nádherný pokoj: tiché čakanie na Božie spasenie.

len očakávaj mlčky, moja duša, na Boha!